

Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, der som fondsmyndighed skal tillade de nødvendige ændringer.

Til nr. 38

Der er alene tale om en redaktionel ændring.

Til nr. 39

Bestemmelsens *stk. 1* indebærer, at sparevirksomhedens reviderede årsrapport skal indsendes i to eksemplarer til Finanstilsynet uden ugrundet ophold efter endelig godkendelse af virksomhedens øverste myndighed. Det fremgår af Finanstilsynets bekendtgørelse af 23. november 2001 om regnskabsaflæggelse m.v. for pengeinstitutter, sparevirksomheder og visse kreditinstitutter, at sparevirksomheder skal udarbejde en årsrapport. Bestemmelsen i *stk. 1* skal sikre, at Finanstilsynet modtager årsrapporten til brug for sin tilsynsvirksomhed, herunder kontrol af, at årsrapporten er aflagt i overensstemmelse med de gældende regnskabsbestemmelser. Bestemmelsen er ny for sparevirksomheder, men afspejler hidtidig praksis, idet alle sparevirksomheder hidtil har indsendt en kopi af årsrapporten til Finanstilsynet, ligesom et tilsvarende krav er fastsat for alle andre finansielle virksomheder omfattet af loven.

Ifølge bestemmelsen i *stk. 2* skal sparevirksomheden have mindst én ekstern revisor, som skal være statsautoriseret. Bestemmelsen er ny for sparevirksomheder, idet det ikke tidligere har været fastslået, at der skal være tale om en statsautoriseret revisor. Et tilsvarende krav gælder for finansielle virksomheder omfattet af loven.

Bestemmelsen i *stk. 3* fastslår, at en kopi af den eksterne revisions revisionsprotokollat, der er udarbejdet i forbindelse med revideringen af årsrapporten skal indsendes til Finanstilsynet samtidig med indsendelse af årsrapporten efter *stk. 1*. Bestemmelsen i *stk. 3* er ny for sparevirksomheder.

Stk. 4 er en videreførelse af den nuværende § 341.

Til nr. 40

Bestemmelsen gennemfører artikel 56, *stk. 7*, i kreditinstitutdirektivet, artikel 6, *stk. 3*, i forsikringsgruppedirektivet og artikel 15 i konglomeratdirektivet.

En anden tilsynsmyndighed kan foretage verifikation af oplysninger afgivet af finansielle holdingvirksomheder, finansielle virksomheder, finansieringsinstitutter eller virksomheder, der udøver accessorisk finansiel virksomhed, her i landet til brug for det supplerende tilsyn af en finansiel koncern, som fastsat i kreditinstitutdirektivet, forsikringsgruppedirektivet og konglomeratdirektivet.

Som udgangspunkt vil Finanstilsynet – som hidtil – selv verificere oplysningerne fra den danske virksomhed og videregende oplysningerne til den udenlandske tilsynsmyndighed. Den kompetente myndighed, der har fremsat anmodningen kan dog, hvis den ønsker det, deltage i verifikationen.

Til nr. 41

Der er tale om en redaktionel ændring, idet henvisningen til § 72 er faldet ud af påbudsbestemmelsen ved udarbejdelsen af lov nr. 453 af 10. juni 2003 om finansiel virksomhed. Med forslaget sikres, at værdipapirhandlere kan straffes for overtrædelse af bestemmelsen i lighed med den tidligere retstilstand.

Til nr. 42

Med bestemmelsen benyttes adgangen i konglomeratdirektivets artikel 7, nr. 3, hvorefter tilsynet kan træffe andre tilsynsmæssige foranstaltninger for at begrænse risikokoncentrationen i et finansielt konglomerat. Formålet med bestemmelsen er at give Finanstilsynet mulighed for at påbyde en finansiel koncern at begrænse de risici, som tilsynet måtte identificere efter forslaget nr. 30. Der kan eksempelvis være tale om tilfælde, hvor en finansiel koncern har flere engagementer med en kunde eller gruppe af indbyrdes forbundne kunder, der hver for sig ikke truer de enkelte finansielle virksomheders soliditet, men hvor det samlede engagement kan true koncernens og dermed også de enkelte finansielle virksomheders soliditet.

Med bestemmelsen får Finanstilsynet mulighed for at påbyde en finansiel koncern at foretage de nødvendige foranstaltninger, hvis der er betydelig risiko for, at koncernens økonomiske stilling udvikler sig således, at koncernen ikke vil overholde kapitalkravet til koncernen. Hvis indberetningerne efter forslaget nr. 30 således viser, at en koncern ikke vil overholde koncernens solvenskrav, hvis en eller flere begivenheder indtræffer, vil Finanstilsynet kunne påbyde koncernen at nedbringe koncernens risikoprofil. Finanstilsynet kan eksempelvis give påbud om ikke at udvide engagementet, påbud om at nedbringe engagementet eller påbud om afdækning af risiko.

Til nr. 44

Bestemmelsen i § 389, *stk. 2*, vedrører de virksomheder, der hidtil har været omfattet af lov nr. 156 af 2. maj 1934 om visse spare og udlånsvirksomheder m.v., med senere ændringer, som er ophævet ved lov nr. 375 af 22. maj 1996, således at disse virksomheder kan fortsætte deres hidtidige virksomhed. Med be-